

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 49Csp/18/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5120202782
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr.LL.M Helena Tóre Janíčková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2021:5120202782.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Helenou Tóre Janíčkovou LL.M v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpený JUDr. Ján Šoltés, so sídlom Mýtna 48, P. O. BOX 205, 810 00 Bratislava, proti žalovanému L. W., B.. XX. XX. XXXX, X. P. G. XXX, XXX XX X., právne zastúpený JUDr. Peter Vachan, LL.M., advokát, so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, o zaplatenie 4 522,76 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Súd žalobu v časti o zaplatenie 4 387,84 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne:

- zo sumy 4 488,17 eur od 26. 07. 2017 do 22. 01. 2020,
 - zo sumy 4 473,31 eur od 23. 01. 2020 do 24. 02. 2020,
 - zo sumy 4 462,69 eur od 25. 02. 2020 do 16. 04. 2020,
 - zo sumy 4 447,15 eur od 17. 04. 2020 do 29. 06. 2020,
 - zo sumy 4 431,14 eur od 30. 06. 2020 do 21. 08. 2020,
 - zo sumy 4 397,20 eur od 22. 08. 2020 do 28. 12. 2020,
 - zo sumy 4 387,84 eur od 29. 12. 2020 do zaplatenia,
- zamieta.

II. Súd konanie vo zvyšnej časti zastavuje.

III. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 95,56 %.

odôvodnenie:

Návrhom na vydanie platobného rozkazu podaným na Okresnom súde Žilina dňa 02. 03. 2020 sa pôvodný žalobca, Všeobecná úverová banka, a.s. domáhal proti žalovanému vydania platobného rozkazu, ktorým by súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 4 522,76 eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne od 26. 07. 2017 do zaplatenia, ako aj nároku na náhradu trov konania.

2. Žalobu pôvodný žalobca odôvodnil tým, že pôvodný žalobca a žalovaný uzatvorili spolu dňa 03.03.2016 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXX /. XXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému pôžičku vo výške 5000 Eur („Schválená výška pôžičky“). V danom prípade ide o tzv. webovú zmluvu, ktorá je uzatváraná prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie (cez internet) tzn. bez vyhotovenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere v listinnej forme podpísanej zmluvnými stranami. Zmluve samotnej predchádza uzatvorenie tzv. rámcovej zmluvy (pozn.: môže mať rôzne názvy, napr. Zmluva o využívaní klientskej zóny), predmetom ktorej je popis spolupráce pri uzatváraní zmlúv o úvere prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie. Pokiaľ už bol Žalovaný evidovaný Žalobcom ako klient na základe iných, skôr uzatvorených zmlúv, ani samotná rámcová zmluva neobsahuje podpis strán. Podľa zmluvy o pôžičke mal Žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 139.58 Eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 8374.8 Eur. Žalovaný mal z vyššie uvedenej

zmluvy uhradiť sumu 1896.29 Eur. Vzhľadom na to, že Žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, Žalobca v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia, listom z dňa 25.05.2017 vyzval Žalovaného k úhrade dlžných splátok, na čo poskytol Žalovanému dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne Žalobca Žalovaného upozornil, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, Žalobca bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaný ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradil. Žalobca dňa 19.07.2017 úver zosplatnil, o čom bol Žalovaný informovaný listom z dňa 20.07.2017 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Ku zosplatneniu samotnému došlo až po márnom uplynutí dostatočne dlhej dodatočnej lehoty na plnenie, a to vo vzťahu ku splátke splatnej bezprostredne pred zosplatnením. Splátka uvedená v Predžalobnej upomienke má byť len najstaršou omeškanou splátkou, táto však neurčuje začiatok plynutia premičacej lehoty. Neuhradením aspoň splátky uvedenej v Predžalobnej upomienke sa Žalovaný dostal do omeškania viac než 3 mesiace, a teda súčasne Žalobcovi vzniklo v zmysle §53 ods. 9 ObčZ oprávnenie vyhlásiť dlh za splatný v celom rozsahu naraz. Keďže ku zosplatneniu dlhu nedochádza automaticky priamo zo zákona, v zmysle zákonnej úpravy musel Žalobca počkať na vznik potrebnej dĺžky omeškania dlžníka. K uvedenému poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici Sp.zn.: 16Co/33/2018 a uznesenie Krajského súdu v Trenčíne Sp.zn.: 17Co/447/2016. Žalovaný dlžné splátky neuhradil. Právo žalobcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti upravuje čl. 10.2 zmluvných podmienok. Celkový dlh Žalovaného ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 4522.76 Eur. Žalobca si týmto zároveň uplatnil zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde bežná doba doručenia je 5 dní. Zmluvnú pokutu, evidovanú v priloženom Prehľade splátok a úhrad v stĺpci „Pokuta“ v sume 547.25 Eur, si Žalobca v tomto konaní neuplatnil. Ku dňu podania žalobného návrhu mal Žalovaný uhradiť sumu 6419.05 Eur / označené v Prehľade splátok a úhrad ako stĺpec „Splátka“/. Uvedenú sumu (ďalej ako „istina“) má tvoriť: súčet predpísaných splátok do zosplatnenia dlhu („suma splátok“) a suma po zosplatnení: Počet splátok Výška splátky Suma splátok (počet*výška) Suma po zosplatnení Spolu Istina (Eur) 15 139.58 2093.7 4325.35 = 6419.05

Ku dňu podania žalobného návrhu Žalovaný uhradil sumu 1896.29 Eur, ktoré sú riadnymi splátkami poskytnutého finančného plnenia. Uvedená suma je v Prehľade splátok a úhrad evidovaná v stĺpci „Úhrada“. Uviedol, že súčasťou pohľadávky Žalobcu sú aj náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky. Uvedené náklady Žalobca eviduje v Prehľade splátok a úhrad (v stĺpci „MP3“) vo výške 34.59 Eur. Uviedol, že náklady na vymáhanie pohľadávky si žalobca v tomto konaní uplatňuje vo výške 0 Eur. Zostatok pohľadávky evidovaný v Prehľade splátok a úhrad /stĺpec „Zostatok“/ vo výške 5104.6 Eur, zahŕňa aj zmluvnú pokutu vo výške 547.25 Eur /stĺpec „Pokuta“/, ktorú si Žalobca v tomto konaní neuplatňuje.

3. Okresný súd Žilina predmetnému návrhu vyhovel vydaním platobného rozkazu sp. zn. 49Csp/18/2020-54 zo dňa 19. 06. 2020, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 4 522,76 eur spolu s 5 % - ným úrokom z omeškania ročne zo sumy 4 522,76 eur od 26. 07. 2017 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania.

4. Proti platobnému rozkazu podal dňa 09. 07. 2020 žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu odpor (na č. l. 59 - 60 spisu), v ktorom uviedol, že žalobca v podanom žalobnom návrhu neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta. Ďalej uviedol, že žalobca nepreukázal, že by nárok na zaplatenie nákladov na vymáhanie pohľadávky označený v prehľade úhrad a splátok ako MP3 bol v súlade so zákonom. Žalobca nepredložil žiadne listinné dôkazy, ktoré by preukazovali vznik nákladov na vymáhanie pohľadávky a v tejto časti žalobného návrhu neuniesol dôkazné bremeno. Podľa názoru žalovaného zo strany žalobcu neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalobca nepredložil doručenkú k oznámeniu o vyhlásení okamžitej splatnosti. Žalobca v podanom žalobnom návrhu uvádza, že najskôr zaslal žalovanému predžalobnú upomienku a následne oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti dlhu. Takéto oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, nemôže podľa žalovaného spôsobovať žiadne právne následky, keďže žalobca nepredložil doručenkú k tomuto oznámeniu. Na základe uvedených skutočností žalobca nebol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Dôvodil, že keďže žalobca nepredložil listinný dôkaz o tom, že sa oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti dostalo do sféry dispozície žalovaného, žalobca nepreukázal, že žalovaný mal objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle v ňom vyjadrenej a preto neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru.

5. Uznesením Okresného súdu Žilina, sp. zn. 49Csp/18/2020-67 zo dňa 27. 08. 2020 súd zrušil platobný rozkaz Okresného súdu Žilina č. k. 49Csp/18/2020-54 zo dňa 19. 06. 2020 v celom rozsahu.

6. V zmysle návrhu žalobcu na zmenu strany sporu na č. I. 72 - 73 spisu Okresný súd Žilina uznesením sp. zn. 49Csp/18/2020-98 zo dňa 08. 09. 2020 rozhodol o pripustení zmeny subjektu na strane žalobcu tak, že do konania na miesto dovtedajšieho žalobcu vstúpil žalobca ako nový žalobca.

7. Dňa 28. 12. 2020 bolo na súd doručené vyjadrenie právneho zástupcu žalovaného (na č. I. 113 - 114 spisu), v ktorom uviedol, že v zmysle rozsudku Najvyššieho súdu SR z 29. 6. 2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009: „Aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. To, že sa súd výslovne k vecnej legitímácii nevyjadrí, neznamená, že sa ňou v konaní nezaoberal.“ Žalovaný v rámci prostriedkov procesnej obrany uviedol, že za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno považovať predžalobnú upomienku a tiež ani oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, tieto dokumenty sa vzťahujú na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka a nie na ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách. Taktiež je potrebné zdôrazniť, že pohľadávku postúpila až Všeobecná úverová banka a.s. ako právny nástupca obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., a preto je potrebné predložiť výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách vystavenú Všeobecnou úverovou bankou a.s. Z uvedeného dôvodu žalobca nepreukázal, že by právny predchodca žalobcu postupoval v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, keďže nepredložil výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách a preto žalobca nemá v danom konaní aktívnu vecnú legitímáciu, na ktorú je konajúci súd povinný prihliadať ex offio. Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka za predpokladu, že postúpenie pohľadávky prebehlo v súlade so zákonom. Ďalej uviedol, že rozhodnutie Najvyššieho súdu zo dňa 11.06.2003 sp. zn. 4 Obo 210/01 je už dávno prekonané, čo potvrdzuje napr. rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 23Co/17/2016 zo dňa 31. 5. 2017: „Rozhodnutie NS SR sp. zn. 4 obo 210/01, podľa ktorého relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení, nie je v tomto prípade aplikateľné. Ustanovenie § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa uložilo súdu v tejto veci na neplatnosť postúpenia prihliadnúť aj bez aktivity účastníkov zmluvy.“ Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako najvyššia súdna autorita v oblasti interpretácie a aplikácie zákonov v rozsudku sp. zn. 7Cdo/26/2017 z 28.3.2018, aj v uznesení sp. zn. 1Cdo/147/2017 z 24.4.2018 zhodne konštatoval, že podmienky § 92 ods. 8 veta prvá Zákona o bankách sú zákonnými podmienkami platného postúpenia pohľadávky banky, nie úpravou, s nedodržaním ktorej je spojené porušenie bankového tajomstva. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky), a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky, a to kumulatívne. Krajský súd Prešov vo svojom rozhodnutí zo dňa 08.01.2019 sp. zn. 3Co/151/2018 uviedol, že výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nepredstavuje oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru: „Zákonné ust. § 92 ods. 8 ZoB hneď v prvej časti prvej vety vyžaduje písomnú výzvu banky klientovi, ktorý je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku. Ak zákon hovorí o omeškaní klienta banky so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku, potom sa nesplnená povinnosť musí rozhodne týkať splatných splátok úveru. Citované ust. § 92 ods. 8 ZoB umožňuje banke postúpiť pohľadávku písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou za predpokladu doručenia písomnej výzvy klientovi banky a potom, čo je dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku. Žalobca v konaní nepreukázal písomnú výzvu banky adresovanú žalovanej na splnenie dlhu, ktorá musí predchádzať postúpeniu aspoň 90 dní a ktorá je základným predpokladom pre postúpenie bankovej pohľadávky. Žalobca totiž nepreukázal, aby banka skutočne doručila takúto výzvu žalovanému. Výzvu na úhradu dlhu totiž nenapíňa list zo dňa 02. 12. 2012 označený ako „vyhlásenie predčasnej splatnosti celého dlžného zostatku“ (č. I. 137 spisu). Žalobca teda v konaní nijako nepreukázal, aby doručil písomnú výzvu klientovi

banky podľa § 92 ods. 8 ZoB adresovanú žalovanému. Čo sa týka podmienky písomnej výzvy pre jej splnenie bolo nevyhnutné, aby sa písomná výzva dostala do dispozičnej sféry dlžníka, teda žalovaného. Nestačilo teda len písomnú výzvu vyhotoviť, ale ju aj odoslať a doručiť dlžníkovi. V súvislosti s písomnou výzvou klientovi banky je potrebné dodať, že vo vzťahu k tejto listine nebolo preukázané, žeby táto písomnosť existovala a žeby bola žalovanému aj reálne doručená.“ Žalovaný uvádzal, že keďže žalobca nepreukázal existenciu výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, nepreukázal logicky ani lehotu 90 dní a preto neboli splnené podmienky v zmysle citovaného zákonného ustanovenia a žalobca nemá v konaní aktívnu vecnú legitímáciu. Okrem vyššie uvedeného ani predžalobná upomienka, ani oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti neobsahujú upozornenie na možnosť postúpenia pohľadávky na tretiu osobu, čo podľa žalovaného má za následok nesplnenie podmienok v mysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, čo má potvrdzovať rozsudok Krajského súdu Košice zo dňa 21.05.2020 sp. zn. 1Co/301/2019, v zmysle ktorého: „Rovnako správne v tomto smere súd prvej inštancie poukázal okrem iného i na závery vyslovené v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28. marca 2018 sp. zn. 7Cdo/26/2017, podľa ktorého podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka). Možno dodať, že za výzvu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách pritom nie je možné považovať výzvu na úhradu dlžnej sumy, resp. upozornenie na možné zosplatenie vyhlásením mimoriadnej splatnosti, pokiaľ sa vo výzve neodkazuje na postup podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Spotrebiteľ totiž vo výzve musí byť upozornený nielen na omeškanie, ale aj na jeho následok, na vôľu banky postúpiť pohľadávku a na možnosť zvrátiť postúpenie.“

8. Dňa 28. 12. 2020 bolo na súd doručené vyjadrenie a čiastočné späťvzatie žaloby žalobcu (na č. l. 119 - 121 spisu), v ktorom žalobca uviedol, že žalovaný po podaní žaloby vykonal úhrady v sume 90,97 €, nasledovnými platbami: úhrada zo dňa 22.01.2020 v sume 14,86 €, úhrada zo dňa 24.02.2020 v sume 10,62 €, úhrada zo dňa 16.04.2020 v sume 15,54 €, úhrada zo dňa 29.06.2020 v sume 16,01 €, úhrada zo dňa 21.08.2020 v sume 33,94 €. Z dôvodu čiastkovej platby zobral žalobu v časti o zaplatenie sumy 90,97 € s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť a navrhol konanie v tejto časti zastaviť. Žalobu zobral späť v časti o zaplatenie nákladov na vymáhanie pohľadávky v sume 34,59 €, navrhol súdu konanie v tejto časti zastaviť. Zároveň upravil petitiu žaloby a navrhol, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi: „sumu 4397,20 €, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 4488,17 € od 26.07.2017 do 22.01.2020, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 4473,31 € od 23.01.2020 do 24.02.2020, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 4462,69 € od 25.02.2020 do 16.04.2020, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 4447,15 € od 17.04.2020 do 29.06.2020, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 4431,14 € od 30.06.2020 do 21.08.2020, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 4397,20 € od 22.08.2020 do dňa zaplatenia. Na námietky žalovaného uvedené v odpore zo dňa 08.07.2020 uviedol, že vo vzťahu k overovaniu bonity žalovaného žalobca poukazuje na tú skutočnosť, že Občiansky preukaz žalovaného nebol žiadnym spôsobom odcudzený a klient spíňal štandardné riskové podmienky. Žalovaný podpisom danej zmluvy prehlásil, že všetky uvádzané údaje sú pravdivé. Žalovaný taktiež prehlásil, že ku dňu podpisu zmluvy mu neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jeho záväzku. Uvedené vyhlásenia sú súčasťou uzatvorenej zmluvy, teda žalovaný mal možnosť sa s podmienkami plnenia oboznámiť a tieto nerozporoval. Zmluvné podmienky boli žalovaným riadne podpísané. Žalovaný zároveň z titulu zamestnanca preukázal výšku jeho mesačného príjmu. Zmluvne stanovená výška mesačnej splátky sa tak s poukazom na žalovaným uvádzané hodnoty javí ako primeraná. Žalovaný spočiatku riadne hradil predpísané splátky, pričom žalobca nemá dosah na okolnosti, ktoré po podpise zmluvy znemožnili žalovanému riadne splácať poskytnutý úver a o týchto ani nemohol mať vedomosť. Žalobca poukázal na tú skutočnosť, že žalovaný žiadnym spôsobom neinformoval jeho právneho predchodcu o zmene finančných pomerov, ktoré by znemožnili žalovanému riadne splácanie poskytnutého úveru. Rovnako tak zo strany žalovaného nebola prednesená žiadosť o prípadné zníženie mesačnej splátky, ktorú by jeho právny predchodca posúdil a so žalovaným dohodol nové podmienky splácania. Zároveň uviedol, že bonita bola preverovaná cez Sociálnu poisťovňu, dôkazmi však ani žalobca, ani jeho právny predchodca nedisponuje. Ďalej uviedol, že zosplatenie pohľadávky bolo medzi stranami dohodnuté v zmluvných podmienkach - čl. 10 bod 2, ktoré sú súčasťou Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX. V čl. 10 bod 2 je uvedené, že: „Spoločnosť je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania Splátok Pôžičky žiadať od Klienta zaplatenie celej pohľadávky Spoločnosti, ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť Pôžičky), ak je Klient v omeškaní s úhradou jednej Splátky alebo čiastočného plnenia jednej

Splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace a to za podmienok ustanovených v §53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.“ Zmluvné strany na znak prejavenej vôle Zmluvu spolu so zmluvnými podmienkami opatrili svojimi podpismi. Nakoľko bol žalovaný preukázateľne v omeškaní viac ako 90 dní, v zmysle ustanovení Zmluvy a Zmluvných podmienok, bol žalovaný formou Predžalobnej upomienky zo dňa 25.05.2017 upozornený na možnosť zosplatenia pohľadávky v celosti. Keďže u žalovaného nedošlo k náprave finančnej disciplíny, právny predchodca žalobcu pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru v celosti ku dňu 19.07.2017 (Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 20.07.2017). Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti dlhu bolo zasielané žalovanému len obyčajnou poštou, nakoľko pred zosplatením bola žalovanému adresovaná výzva aj s doručenkou, v rámci ktorej bol žalovaný upozornený na možnosť zosplatenia dlhu v prípade neuhradenia dlžných splátok. K otázke zosplatenia však uviedol, že žalovaný sa mohol o zosplatení dozvedieť najneskôr doručením podanej žaloby. Žalobca uvádza, že predmetná listina má len deklaratórny charakter a jej účinky spätne nastanú momentom oboznámenia sa žalovaného s jej obsahom. Pre neplnenie si zmluvných záväzkov bola pohľadávka následne v súlade s ust. § 92 Zákona o bankách legitímne postúpená na nového veriteľa - spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o. V súvislosti s uvedeným poukázal na § 151 ods. 1 CSP s tým, že žalovaný nijakým spôsobom nerozporoval skutočnosti týkajúce sa postúpenia pohľadávky na žalobcu a taktiež ani skutočnosť, že došlo k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru. Navyše podľa odborného vyjadrenia Národnej banky Slovenska zo dňa 24.7.2014, ktoré bolo predložené Okresnému súdu Vranov nad Topľou v konaní pod sp.zn. 13C/79/2014, ak je úver splatný v splátkach (bez ohľadu na to, o aké splátky ide) banka alebo pobočka zahraničnej banky má právo postúpiť postupníkovi celú, teda aj nesplatenú časť pohľadávky z úveru („pohľadávka zodpovedajúca peňažnému záväzku klienta“) za splnenia zákonných podmienok v zmysle ust. § 92 ods. 8 prvá veta z. o bankách. Terminologické vymedzenie pohľadávky, ktorú môže banka postúpiť za splnenia uvedených predpokladov, ako pohľadávky zodpovedajúcej peňažnému záväzku klienta, predstavuje pohľadávku banky voči klientovi z určitého úverového vzťahu a teda celú pohľadávku, celú sumu istiny, úrokov z úveru ako aj prípadných iných nárokov i už poplatkov alebo prípadných sankcií. V opačnom prípade, resp. v prípade vymedzenia pohľadávky na účely ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách len na splátky, ktoré sa už stali splatnými, teda na tzv. dospelé splátky, by sa banka a súčasne aj dlžníci mohli ocitnúť v pozícii, že by dochádzalo k postúpeniu pohľadávky zodpovedajúcej len sume 90 dňového omeškania.

9. Dňa 05. 03. 2021 bolo na súd doručené písomné podanie žalobcu, v ktorom uviedol, že súdu oznamuje, že žalovaný od posledného podania žalobcu vykonal ďalšiu úhradu v sume 9,36 €, a to platbou zo dňa 28.12.2020. Z dôvodu čiastkovej platby zobral žalovaný žalobu v časti o zaplatenie sumy 9,36 € s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť a navrhol konanie v tejto časti zastaviť. Zároveň upravoval petít žaloby a navrhol, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi: „sumu 4387,84 €, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 4488,17 € od 26.07.2017 do 22.01.2020, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 4473,31 € od 23.01.2020 do 24.02.2020, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 4462,69 € od 25.02.2020 do 16.04.2020, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 4447,15 € od 17.04.2020 do 29.06.2020, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 4431,14 € od 30.06.2020 do 21.08.2020, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 4397,20 € od 22.08.2020 do 28.12.2020, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 4387,84 € od 29.12.2020 do dňa zaplatenia.“ Žiadal súd, aby vo vyššie uvedenej časti konanie zastavil. Na námietky žalovaného v podanom vyjadrení uviedol, že je nutné poukázať na skutočnosť, že predmetnú pôžičku žalovanému neposkytovala banka. Spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. nikdy bankou nebola, bola poskytovateľom spotrebiteľských úverov v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch zákona č. 129/2010 Z.z. v znení neskorších predpisov. Poskytnutý úver nebol bankovým produktom a právny vzťah medzi žalovaným a pôvodným veriteľom nepodliehal právnomu režimu zákona o bankách. Išlo o spotrebiteľský úver podliehajúci režimu zákona o spotrebiteľských úveroch vrátane podmienok postúpenia pohľadávky zo spotrebiteľského úveru podľa § 17. Zákonné podmienky pre postúpenie pohľadávky zo spotrebiteľského úveru splnené boli. Všeobecná úverová banka a.s. je len právnym nástupcom pôvodného veriteľa, ktorý zanikol rozdelením k 31.12.2017. Avšak aj v prípade ak by postúpenie pohľadávky podliehalo splneniu obligatórnych podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, tieto boli všetky splnené. Pred postúpením pohľadávky bol žalovaný napriek písomnej výzve nepretržite v omeškaní viac ako 90 dní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku. Doposiaľ bolo v konaní žalobcom preukázané, že žalovaný bol v omeškaní s plnením čo i len časti svojho záväzku ako aj tá skutočnosť, že pôvodný veriteľ ho preukázateľne vyzval na jeho splnenie písomnou výzvou zo dňa 25.05.2017, ktorá mu bola doručená 29.05.2017, čo potvrdil aj svojím vlastnoručným podpisom na doručke. Právny názor právneho zástupcu žalovaného, že písomná výzva má byť dlžníkovi zaslaná bezprostredne pred postúpením

nemá oporu v zákone. Žiadnym výkladom ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách nie je podľa žalobcu možné dospieť k nevyvrátiteľnému právnemu názoru, že písomná výzva má byť klientovi banky zaslaná bezprostredne pred postúpením pohľadávky. Tento nesprávny právny názor nepodporujú ani rozhodnutia všeobecných súdov, na ktoré sa odvoláva právny zástupca žalovaného. Naopak ustálená rozhodovacia prax všeobecných súdov považuje odoslanie výzvy na zaplatenie čo i len čiastočne omeškaného peňažného záväzku, kedykoľvek po vzniku tohto omeškania za splnenie tejto zákonnej podmienky. Pôvodný veriteľ Predžalobnou upomienkou zo dňa 25.05.2017 upozornil žalovaného na to, že je v omeškaní so splácaním dlhu a zároveň ho vyzval k úhrade omeškaných splátok s upozornením, že v opačnom prípade bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Nakoľko zo strany žalovaného nedošlo k úhrade omeškaných splátok a tým k náprave platobnej disciplíny, pôvodný veriteľ pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru v celosti ku dňu 19.07.2017. Zosplatenie bolo žalovanému oznámené prostredníctvom dokumentu „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ zo dňa 20.07.2017. Predmetný dokument bol žalovanému zaslaný formou obyčajnej listovej zásielky, doručenkou preto nedisponuje. Vyššie uvedeným postupom si pôvodný veriteľ (postupca) splnil svoje povinnosti spojené s postúpením pohľadávky na postupníka. Vzhľadom na vyššie uvedené, mal za to, že pre platné a riadne postúpenie pohľadávky boli splnené všetky podmienky, tak ako sú uvedené v § 92 ods. 8 zákona o bankách, ako aj v § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka. Nakoľko k postúpeniu pohľadávky, ktorej zaplatenie je predmetom tohto sporu došlo riadne a platne, je daná jeho aktívna legitímácia v tomto spore. Podporne odkázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave pod sp.zn. 26Co/34/2017 zo dňa 30.1.2018. Zároveň doplnil, že súd už o pripustení zmeny strany sporu na strane žalobcu rozhodol Uznesením č.k. 49Csp/18/2020 - 98 zo dňa 08.09.2020.

10. Súd vec prejednal a rozhodol na pojednávaní dňa 12. 03. 2021, a to v neprítomnosti strán sporu ako aj v neprítomnosti ich právnych zástupcov, pričom strany sporu vyjadrili súhlas s prejednaním predmetnej veci v ich neprítomnosti prostredníctvom svojich právnych zástupcov (uvedené vyplýva z č. I. 141 a 156 rub spisu).

11. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v súdnom spise, ktoré boli stranám sporu navzájom doručované a zistil nasledujúci skutkový stav:

12. V zmysle notárskej zápisnice N 3283/2017, NZ 54215/2017, NCRIs 55029/2017 spísanou JUDr. Ľubicou Floriánovou, notárkou dňa 11. 12. 2017 (na č. I. 6 - 10 spisu) uzatvorili obchodné spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., Všeobecná úverová banka, a.s. a VÚB Leasing, a.s. projekt rozdelenia zlúčením, v zmysle ktorého zanikla bez likvidácie obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. a právnymi nástupcami obchodnej spoločnosti sa stali Všeobecná úverová banka, a.s. a VÚB Leasing, a.s., pričom imanie predmetnej obchodnej spoločnosti prešlo v časti splátkový predaj a leasing na VÚB Leasing, a.s. a ostatné zložky podnikania na obchodnú spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s. (č. I. 6 predmetnej notárskej zápisnice).

13. Dňa 27. 10. 2015 bola medzi obchodnou spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. a žalovaným uzatvorená zmluva o poskytovaní služieb (na č. I. 14 - 15 spisu), predmetom ktorej bol spôsob uzatvárania zmlúv o službách Consumer Finance Holding, na základe žiadosti žalovaného akceptovanej CHF alebo žalovaného akceptovanej ponuky CHF, pomocou prostriedkov diaľkovej komunikácie a spôsob identifikácie klienta s využitím autentifikačných prvkov jedinečne klientovi pridelených.

14. Dňa 03. 03. 2016 bola medzi obchodnou spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. (ďalej označený aj ako „CFH“) a žalovaným uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX (Zmluva o poskytnutí pôžičky), na č. I. 41 - 44 spisu, na základe ktorej poskytol CFH žalovanému úver vo výške 5 000 eur, pričom žalovaný sa zaviazal predmetný úver splácať v 60 splátkach po 139,58 eur so splatnosťou prvej splátky dňa 20. 03. 2016 a s konečnou splatnosťou dňa 20. 02. 2021, s RPMN: 25 %.

15. Predžalobnou upomienkou zo dňa 25. 05. 2017 (na č. I. 12 spisu) CFH upozornil žalovaného, že v prípade, ak nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 03/2017, CFH bude oprávnená predmetný úver zosplatiť, upozornenie bolo doručené žalovanému dňa 29. 05. 2017 (podľa doručky na č. I. 13 rub spisu).

16. Listom zo dňa 24. 01. 2017 - oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru (na č. I. 12 rub spisu) CFH oznámil žalovanému, že predmetný úver sa stal splatným v celom rozsahu naraz.

17. Z prehľadu splátok a úhrad na č. l. 20 - 21 spisu vyplýva, že žalovaný uhradil poslednú splátku na predmetný úver dňa 15. 02. 2017.

18. Súd predmetnú vec posúdil podľa nasledujúcich právnych predpisov a ustanovení zmluvy:

19. V zmysle čl. 3. Ods. 3.1. zmluvy o poskytovaní služieb, akceptovaním tejto zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že môžu (i) uzatvoriť, zmeniť alebo zrušiť Zmluvy o službe CFH vrátane tých, ktoré vyžadujú písomnú formu, prostriedkami diaľkovej komunikácie alebo (ii) uskutočniť iné právne úkony prostredníctvom internetového rozhrania CFH alebo aplikácie iZmluvník za podmienky, že a) klient preukázal svoju totožnosť prostredníctvom Autentifikačných prvkov alebo Identifikačných dokladov, b) je to možné vzhľadom na technický charakter Internetového rozhrania CFH alebo iZmluvníka.

20. V zmysle ustanovenia § 1 zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoFSnD“), tento zákon upravuje ochranu spotrebiteľa pri finančných službách poskytovaných dodávateľom prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie na základe zmluvy na diaľku a uzavieranie zmluvy na diaľku.

21. V zmysle ustanovenia § 2 písm. a) ZoFSnD, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou na diaľku zmluva medzi dodávateľom a spotrebiteľom o poskytnutí finančnej služby výlučne prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie,.

22. V zmysle ustanovenia § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej označený ako „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

23. V zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20160101.html>>najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

24. V zmysle ustanovenia § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

25. V zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 zákona prvá veta zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia predmetnej zmluvy o úvere (ďalej označený ako „ZoSÚ“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20160321.html>> alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu.

26. Podľa ustanovenia § 497 zákona č. 513/1991 Zb. (Obchodný zákonník), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

27. V zmysle ustanovenia § 524 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej označený ako „OZ“), veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

28. V zmysle ustanovenia § 524 ods. 2 OZ, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

29. V zmysle ustanovenia § 525 ods. 2 OZ, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

30. V zmysle ustanovenia § 526 ods. 1 OZ, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

31. V zmysle ustanovenia § 526 ods. 2 OZ, ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

32. V zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky (21. 08. 2020), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

33. Podľa ust. § 144 CSP, žalobca môže vziať žalobu späť.

34. Podľa ustanovenia § 145 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

35. Podľa ustanovenia § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

36. Podľa ust. § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

37. Súd predmetnú zmluvu o úvere uzatvorenú medzi Consumer Finance Holding, a.s. a žalovaným posúdil ako spotrebiteľskú zmluvu, a to podľa príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinnom v rozhodnom čase (t. j. ku dňu uzatvorenia predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere). Žalovaný zmluvu uzatváral ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania alebo zamestnania.

Zmluva o úvere bola uzatvorená ako zmluva na diaľku o poskytnutí finančnej služby prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie, pričom spôsob identifikácie klienta (žalovaného) spočíval vo využití autentifikačných prvkov jedinečne klientovi (žalovanému) pridelených (v zmysle bodu 2. zmluvy o poskytovaní služieb uzatvorenej medzi CFH a žalovanou na č. I. 11 rub spisu). Na základe uvedeného zmluvného rámca nastaveného CFH na poskytovanie finančných služieb bola následne prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej CFH poskytol žalovanému úver vo výške 5000 eur.

Súd pri posudzovaní predmetnej veci dospel k záveru, že zosplatenie predmetného úveru poskytnutého žalovanému zo strany Consumer Finance Holding bolo vykonané v súlade so zákonom, nakoľko boli splnené zákonné podmienky: 1) uplynutie doby najmenej troch mesiacov plynúcej od omeškania so zaplatením predmetnej splátky, 2) upozornenie žalovaného v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva žiadať splnenie celej pohľadávky, 3) dohoda v zmysle ust. § 565 OZ je obsiahnutá v bode 10.2 zmluvy o spotrebiteľskom úvere na č. I. 44 spisu.

Súd mal za preukázané, že zákonné podmienky boli splnené: žalovaný bol v omeškaní od 20. 03. 2017 (v zmysle dôkazu na č. I. 20 spisu), úver sa stal mimoriadne splatným ku dňu 20. 07. 2017 (v zmysle dôkazu produkovaného na č. I. 12 rub spisu), predžalobná upomienka na č. I. 12 spisu spĺňala kritériá pre upozornenie na možnosť zosplatnenia úveru, na základe ktorej bol žalovaný upozornený na možnosť úver zosplatiť (doručenka o prevzatí predmetnej upomienky žalovaným je žurnalizovaná na č. I. 13 rub spisu). Súd zároveň konštatuje, že sa nestotožnil s tvrdením žalovaného, že Consumer Finance Holding neskúmal bonitu žalovaného pri poskytovaní úveru. Súd mal totiž zo znenia samotnej zmluvy o pôžičke preukázané, že Consumer Finance Holding bonitu žalovaného skúmal, čo preukazuje čl. II. zmluvy o spotrebiteľskom úvere s názvom „Údaje klienta o zamestnaní a finančnej situácii“, pričom v tejto časti sú uvedené konkrétne údaje o zamestnaní žalovaného, o výške jeho príjmu, výške jeho mesačných nákladov, a iné údaje, z čoho podľa názoru súdu vyplýva, že Consumer Finance Holding pri poskytovaní úveru bonitu žalovaného skúmal.

38. Súd však v ďalšom musí konštatovať, že ďalšia námietka žalovaného týkajúca sa nedodržania ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách pri postupovaní pohľadávky, ktorej sa týka tento spor zo strany VÚB na žalobcu bola dôvodná.

Aktívna vecná legitímácia žalobcu v predmetnej veci bola žalobcom odvodzovaná z postúpenia predmetnej pohľadávky z VÚB, a.s. na žalobcu na základe listín žurnalizovaných na č. I. 75, 80 - 84 spisu. Súd na úvod uvádza, že sa stotožňuje s názorom žalobcu, že predmetný úver bol žalovanému poskytnutý zo strany Consumer Finance Holding, a.s., pričom táto spoločnosť nebola bankou. Taktiež bolo preukázané, že pôvodná pohľadávka Consumer Finance Holding, a.s. z predmetnej úverovej zmluvy voči žalovanému prešla na základe projektu rozdelenia zlúčením na Všeobecná úverovú banku, a.s., o čom svedčí spísanie predmetného úkonu vo forme notárskej zápisnice JUDr. Ľubicou Floriánovou pod N 3283/2017, NZ 54215/2017, NCRIs 55029/2017 na č. I. 6 - 10 spisu.

Predmetné nesporné skutočnosti však podľa názoru súdu nemenia nič na tom, že pohľadávka uplatňovaná v tomto konaní bola v čase, kedy bola postupovaná zo strany Všeobecnej úverovej banky na žalobcu (t. j. ku dňu 21. 08. 2020) postupovaná zo strany banky, a nie zo strany obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding.

Vzhľadom na to, že predmetnú pohľadávku postupovala banka (VÚB), bolo potrebné prihladiť na námietku vznesenú zo strany žalovaného týkajúcu sa namietanej platnosti predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávky z dôvodu nedodržania ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách.

Súd aplikujúc predmetné ustanovenie dospel k záveru, že predmetná zmluva o postúpení pohľadávky je neplatná z dôvodu, že bola uzatvorená v rozpore s ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách, pričom taký úkon, ktorý bol uzatvorený v rozpore so zákonom (a teda postúpenie bolo vykonané v rozpore so zákonom) je potom potrebné považovať v zmysle ustanovenia § 525 ods. 2 v spojení s § 39 Občianskeho zákonníka za neplatný.

Predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky zo strany banky je totiž podľa uvedeného ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách písomná výzva banky, a následné 90 - dňové omeškania klienta banky so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke.

Žalobca dôvodil, že takou písomnou výzvou bola predžalobná upomienka, ktorú vyhotovila a žalovanému doručovala spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. dňa 25. 05. 2017, doručená žalovanému dňa 29. 05. 2017 (č. I. 12 a 13 rub spisu).

Predmetná upomienka (výzva) však nebola výzvou banky tak, ako to predpokladá zákon o bankách v jeho ustanovení § 92 ods. 8. Predžalobnú upomienku totiž nevyhotovila a ani nedoručovala žalovanému Všeobecná úverová banka, ale jej právny predchodca, ktorý však nebol bankou. Následne súd musí konštatovať, že z uvedeného dôvodu nebola splnená podmienka - t.j. existencia písomnej výzvy banky, a v nadväznosti na to ani druhá podmienka, a to následné 90-dňové omeškanie žalovaného nasledujúce po písomnej výzve banky.

Súd poukazuje na závery prijaté v nasledujúcich rozhodnutiach súdov vyššieho stupňa, pričom pri posudzovaní predmetnej veci z nich vychádzal:

- v odôvodnení Rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24. 04. 2018, je uvedené: Zároveň ďalšími zo zákona o bankách vyplývajúcimi skutočnosťami (podmienkami) je preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškaní) a dlžníkovo následné nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Toto sú zákonné špeciálne podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky banky na tretiu (nebankovú) osobu, nakoľko zákon o bankách je špeciálnym predpisom vo vzťahu k Občianskemu zákonníku. Tieto isté podmienky musia byť splnené aj pri prelomení bankového tajomstva (porovnaj § 92 ods. 8 tretia veta ZoB), aby nedošlo k jeho porušeniu. Uvedené spolu úzko súvisí, avšak vzájomne sa nevyklučuje. 22. Podľa § 525 ods. 2 OZ nemožno postúpiť

pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.²³ Dovolací súd preto konštatuje, že v prípade, ak by neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvá veta ZoB pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, jednalo by sa o postúpenie v rozpore so zákonom (v tomto prípade so zákonom o bankách), kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 OZ vylúčené/zakázané. Išlo by teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.²⁴ Žalobca v dovolaní poukazuje na judikát uverejnený v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov SR bol pod č. 119/2003, sp. zn. 4 Obo 210/01, ktorého publikovaná právna veta znie: „Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimitáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlžník sa v takomto prípade nemôže dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie. To by mohol len vtedy, ak by postúpenie pohľadávky preukazoval zmluvou o postúpení postupník“. Podľa názoru vec prejednávajúceho trojčlenného senátu sa jedná o judikát v obchodnoprávnom spore staršieho dáta, ktorého závery v súčasnosti nie je možné aplikovať v oblasti spotrebiteľského práva, ktoré spočíva na diametrálne odlišných (až protichodných) princípoch ako právo obchodné. Uvedený judikát primárne rozoberá notifikačnú povinnosť (denunciáciu) s dôrazom na to, ako vplýva toto oznámenie (táto právna skutočnosť) na zmenu v obsahu záväzku vo vzťahu k dlžníkovej povinnosti plniť v obchodnoprávnom spore. Tu však treba mať na zreteli, že uvedený judikát nevylučuje (a ani nemôže) možnosť súdneho prieskumu platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, najmä v prípade, keď samotná právna úprava postúpenia pohľadávky podľa OZ obsahuje ustanovenia o zákaze postúpenia (§ 525 OZ). Je preto logické, že ak bola postúpená pohľadávka v rozpore so zákonom, nemožno uvedené konvalidovať ani včasným a riadnym oznámením o postúpení pohľadávky dlžníkovi.

- v odôvodnení Rozsudku NS SR, sp. zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 28. 03. 2018, sa uvádza:

.....Rozborom ustanovenia § 92 ods. 8 bankového zákona, ktoré od schválenia pôvodného znenia zákona do času uzavretia zmluvy úverovej veriteľky a žalobkyne o postúpení pohľadávok nedoznalo žiadnej zmeny (odhliadnuc od prečíslovania k 1. januáru 2009 pôvodného odseku 7 na odsek 8, v tejto súv. por. čl. III bod 46 a čl. XI zákona č. 552/2008 Z. z.) treba dospieť k tomu, že celkom jednoznačne definuje podmienky, za akých možno, resp. nemožno postúpiť pohľadávku patriacu banke (ktorou sa v nasledovnom rozumie rovnako ako v zákone i pobočka zahraničnej banky) buď inej banke alebo aj subjektu, ktorý nie je bankou. Prvá veta ustanovenia definuje dve takéto podmienky (nad rámec písomnej formy zmluvy o postúpení a nepotrebnosti súhlasu klienta s takýmto krokom, ktoré predpokladá už § 524 ods. 1 O. z.), z ktorých prvou je písomná výzva banky uvažujúcej o postúpení riadne nespĺcanej úverovej pohľadávky klientovi, aby pohľadávku splnil a druhou nepretržité viac než 90 dní trvajúce omeškanie klienta so splnením čo i len časti jeho peňažného záväzku zodpovedajúceho pohľadávke banky. Druhá veta potom obsahuje úpravu situácie, v ktorej (napriek splneniu podmienok postúpenia) banka uplatniť právo pohľadávku postúpiť nebude môcť a to vtedy, ak klient ešte pred postúpením (tu rozumej v čase medzi splnením oboch podmienok podľa prvej vety § 92 ods. 8 bankového zákona a samotným pristúpením k uzavretiu postupovacej zmluvy) svoj omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva splní; okrem nej ale tiež prípad, v ktorom práve zmienené obmedzenie banky existovať nebude - vtedy, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo i len časti toho istého peňažného záväzku zákonom trval kvalifikovaný čas presahujúci jeden rok.

- Rozsudku Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 19CoCsp/28/2020 zo dňa 28. 10. 2020, v zmysle ktoréhopohľadávka uplatnená žalobou, aj keď pôvodne vznikla z úverovej zmluvy uzavretej medzi nebankovým subjektom a žalovaným, v čase jej uplatňovania na súde už bola pohľadávkou banky. W.T.M., L. bola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku voči žalovanému na spoločnosť E.V. len za splnenia zákonných podmienok stanovených v § 92 ods. 8 zákona o bankách. Nakoľko žalobca nepreukázal splnenie zákonných podmienok stanovených v § 92 ods. 8 zákona o bankách pre postúpenie pohľadávok, dospel odvolací súd k záveru, že žalobca nie je v konaní aktívne vecne legitimitovaný.

Preto súd musel konštatovať, že v dôsledku nedodržania zákonom stanoveného postupu v súvislosti s postupovaním pohľadávky banky nebolo možné také postúpenie v zmysle ustanovenia § 525 ods. 2 OZ realizovať. Vzhľadom na uvedené nebola daná aktívna vecná legitimitácia žalobcu na uplatňovanie pohľadávky voči žalovanému v tomto konaní, preto súd musel túto žalobu z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitimitácie žalobcu zamietnuť.

Vo zvyšnej časti (t.j. v časti, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 134,92 s príslušným úrokom z omeškania) súd konanie zastavil, a to s prihliadnutím na čiastočné späťvzatie žaloby zo strany žalobcu žurnalizované na č. I. 120 - 121 a č. I. 156 - 157 spisu, pričom nakoľko k čiastočným späťvzatiám žaloby

došlo zo strany žalobcu pred pojednávaním v predmetnej veci, súd z dôvodu hospodárnosti konania nežiadal od žalovaného súhlas s týmito úkonmi, a to v zmysle ustanovenia § 146 ods. 1 CSP.

39. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

40. V zmysle ustanovenia § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

41. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

42. Vzhľadom na skutočnosť, že po začatí konania zobral žalobca žalobu v časti uplatnenej sumy 100,33 eur s príslušným úrokom z omeškania späť z dôvodu, že predmetnú sumu mu žalovaný po začatí konania uhradil, zavinenie na zastavení konania v tejto časti je na strane žalovaného, preto v tejto časti súd pripísal úspech v konaní žalobcovi. V časti zastavenia konania (týkajúceho sa sumy 34,59 eur s príslušným úrokom z omeškania) súd pripísal zavinenie na zastavení konania žalobcovi, nakoľko žalobu v tejto časti zobral späť bez uvedenia dôvodu. Žalobca bol teda úspešný v časti žaloby o zaplatenie 100,33 eur a žalovaný v časti, v ktorej bola žaloba zamietnutá (4 387,84) a v časti konania zastaveného pre späťvzatie bez uvedenia dôvodu (34,59), t.j. spolu v časti o zaplatenie 4 422,43 eur. Úspech žalovaného v konaní potom predstavuje v percentuálnom vyjadrení 97,78 % ($4422,43:45,2276 = 97,78 \%$) a úspech žalovaného 2,22 % ($100,33:45,2276 = 2,22 \%$), čistý úspech žalovaného predstavuje rozdiel medzi uvedenými sumami ($97,78 - 2,22 = 95,56$). Vzhľadom na uvedené, súd priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 95,56 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ust. § 125 ods. 1 CSP, odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ust. § 125 ods. 3 CSP, odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovej značky konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).